

Вълкът

Червената
шапчица

Дърварите

Селото

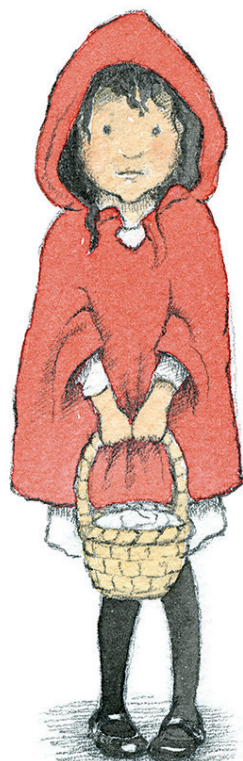
Потеката

Коларският път

Бабама

ЧЕРВЕНАТА ШАПЧИЦА

ЧЕРВЕНАТА ШАПЧИЦА

Преразказана от
БИАТРИКС ПОТЪР
Адаптирана от френския оригинал на Шарл Перо

С илюстрации от
ХЕЛЪН ОКСЕНБЪРИ

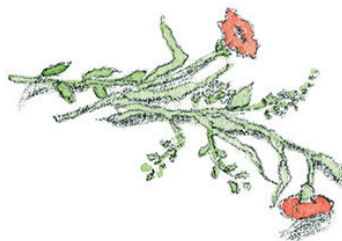
КНИГОИЗДАТЕЛСКА КЪЩА „ТРУД“

Copyright © Frederick Warne & Co. is the owner of all rights, copyrights and trademarks in the Beatrix Potter character names and illustrations

© Калина Бахчеванова, превод от английски, 2019 г.

© Книгоиздателска къща „Труд“, 2019 г.

ISBN 978-954-398-607-1

Предговор от Хелън Оксенбъри

От първия момент, в който прочетох ръкописа на „Червената шапчица“, преразказана от Биатрикс Потър, не можах да устоя на изкушението да я илюстрирам. Нейната версия на историята се развива в английската провинция – с ливади от диви цветя, горички с брези и грахови стъбла в селските градини. Истинско удоволствие е да рисуваш всичко това.

Потър преразказва историята по малко по-различен начин от този, който помня от детството си. Той е по-близък до оригиналната френска история на Шарл Перо – с по-мрачен финал („И това бил краят на малката Червена шапчица!“ – какъв удар!). Но аз лично смятам, че децата обичат да има по нещо зловещо във всяка история. И въпреки че не обичам да придавам на вълците лоши черти, повече от всичко друго бях привлечена от описанието, което Потър дава на този хитър и коварен герой. Чувала съм актьори да разказват колко интересно е да играеш злодей след няколко мили и положителни образи. Аз се чувствах по абсолютно същия начин, когато трябваше да нарисувам този зъл вълк. Не можете да си представите по-лош и по-непослушен тип за рисуване и изграждане като образ. Ето защо беше изключително забавно да забия зъбите си в него. В началото той е мършав и хитър, а в края е така преял с бабата и Червената шапчица, че едва ходи. Въпреки че краят на приказката, преразказана от Потър, е малко мрачен, аз смятам, че в нея има страхотно чувство за хумор. И ако внимателно разгледате моята последна илюстрация, ще видите, че аз избрах да представя един алтернативен финал специално за гнусливите и за тези със слаби сърца. Просто няма начин толкова дебел вълк да успее да избяга от дърварите...

ИМАЛО ЕДНО ВРЕМЕ едно селско момиченце,
което било много красиво – толкова красиво
дете никой не бил виждал.

Майка ѝ направо я обожавала, а баба ѝ –
още повече.

Онази добра женица, майка ѝ, ушила на детето
малка аленочервена шапчица от мека вълна.
Аленият плат подчертавал хубавите ѝ черни
къдрици както огнените листенца около сърцето
на полския мак.

Тя носела шапчицата навсякъде и хората
я наричали „малката Червена шапчица“.

